

Kära bröder & systrar,

För några år sedan så hörde jag den gripande historien om en mycket fattig kvinna från Brasilien.

- Denna kvinna hade en väldigt vacker dotter som hon visste aldrig skulle nöja sig med ett liv i fattigdom.

Mamman bara visste att hennes dotter skulle försöka få ett bättre liv i Rio De Janeiro.

- Och hon kände på sig att hennes dotter inte skulle få ett jobb som modell utan skulle bli prostituerad och drogmissbrukare.

Dagen kom som denna mamma hade fruktat mer än något annat då hon fann lappen från hennes dotter: "Jag har åkt till Rio De Janeiro för att söka lyckan."

- Mamman tog alla pengar hon hade, köpte en bussbiljett och för resten av pengarna tog hon så många foton som hon bara kunde av sig själv.

Sen så gick hon ut för att leta och placerade fotona av sig själv på alla bordeller och drogställen som hon kunde tänka sig, men hon kunde inte hitta sin älskade dotter.

- Tillslut så blev hon tvungen att åka hem.

Hon var sårad, förtvivlad och mest av allt fylld med kärlek till sin älskade dotter som var förlorad.

- Idag så ska vi tala om en ännu större kärlek än den vi just hört om. Nämligen om Gud faderns kärlek till hans älskade barn.

Och vi ska göra detta genom att titta på en av Bibelns mest kända liknelser i Luk 15:11-32. Det är den liknelse som vi på svenska kallar den förlorade sonen.

- Hur bra du än känner till denna liknelse så skulle jag vädja till dig att lyssna noga som om det var första gången du hörde den.

Fokusen är inte på den förlorade sonen utan på Faderns oerhörda kärlek gentemot båda hans söner.

- Jag har valt att kalla denna predikan: Faderns stora kärlek – En far och tre söner.

Denna liknelse handlar ytterst om Faderns stora kärlek, men den ger oss också som Kent Hughes har sagt en möjlighet att ta vår andliga temperatur genom att se hur vi relaterar till Guds kärlek gentemot dom två första sönerna

- För att bättre förstå denna liknelse så skulle jag vilja be er alla att kasta bort era svenska kulturella glasögon och bjuda in er på en resa inte bara i tiden utan också till en helt annan kultur.

Vänligen gå med mig till Lukas 15:11-32. Då vi läste hela denna text i början på mötet så läser vi här och nu bara vers 20-24

²⁰Och han stod upp och gick till sin far.

Medan han ännu var långt borta, fick hans far se honom och förbarmade sig över honom. Fadern skyndade emot honom, föll honom om halsen och kysste honom. ²¹Sonen sade till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. ²²Men fadern sade till sina tjänare: Skynda er att ta fram den bästa dräkten och klä honom i den och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter! ²³Och hämta den gödda kalven och slakta den, och låt oss äta och vara glada. ²⁴Ty min son var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen. Och festen började.

[Bön]

- Vilken underbar beskrivning vi just fick av vår himmelske Faders kärlek till oss.

Innan vi går in på våra tre punkter i denna predikan om Faderns kärlek i förhållande till dom tre sönerna så låt oss se på varför Jesus överhuvudtaget berättade denna liknelse.

- I Luk 15:1-2 så läser vi **Alla publikaner och syndare höll sig nära intill Jesus för att höra honom. ²Men fariseerna och de skriftlärda kritiserade honom ständigt och sade: "Den mannen tar emot syndare och äter tillsammans med dem."**

Orsaken till varför Jesus berättade denna underbara liknelse var på grund av fariseerna och de skriftlärda som i sitt hjärtlösa tillstånd kritiserade Jesus för att han var med och åt med syndare.

- Och som svar till dom så får vi tre liknelser som uppvisar Jesu hjärta för dom förlorade.

Förra gången så såg vi på dom två första: Liknelsen om det förlorade fåret och det förlorade myntet där vi la märke till två kännetecken till om man har Jesu hjärta för dom förlorade:

- Nämligen för det första om man söker deras frälsning som ju var självaste syftet med varför Jesus kom till denna jord för att uppsöka och frälsa det som var förlorat (Luk 19:10).

Sen för det andra så har vi Jesu hjärta för dom förlorade om vi gläder oss över när dom förlorade har blivit funna.

- I liknelsen om det förlorade fåret så är det ett av 100 får som blir förlorat, i liknelsen om det förlorade myntet så är det ett av tio mynt som blivit förlorade.

Och här i vår sista liknelse så är det åtminstone en av två söner som är förlorade. Det är något helt oersättligt.

- I denna liknelse så kan vi tydligt se hur Jesus gör en kontrast mellan publikaner och syndare som likt den yngre sonen kom till Jesus och mellan fariseerna och de skriftlärda som var som den äldre sonen.

Låt oss nu gå till vår första punkt nämligen faderns kärlek i förhållande till den yngre sonen.

- Och än en gång så glöm inte att kasta bort dina svenska kulturella glasögon så vi bättre kan förstå Faderns oerhörda kärlek.

Från början då det i v.11 står: "En man hade två söner" så blir det tydligt att denna liknelse inte bara handlar om den ena sonen utan Fadern i hans relation till båda dessa söner.

- Låt oss nu se på faderns kärlek till den yngre sonen och för att förstå detta så låt oss först inse vad som händer.

Den yngre sonen går och ber om sitt arv. Stopp, vänta nu lite. Vad menas med detta?

- Är det vad som är vanligt här i Sverige idag med den svåra bostadssituationen där föräldrar i förväg ger lite av arvet så att barn ska kunna ha råd med en kontantinsatts för att köpa en bostad?

Nej, det är inte vad det betyder. När en beduin för första gången fick höra denna liknelse så sa brast han ut:

- Den sonen ska dö! Vad beduinen fattade som vi i vår kultur ofta missar är att genom att be att få sitt arv i förtid så har sonen önskat sin fars död.

Vad som följer är hur Fadern delar upp sin egendom mellan sina två söner. Det grekiska ordet βίος som här översätts med egendom har också betydelsen av liv.

- Här så är det som om Fadern delar upp sitt liv mellan sina söner. Hans yngste son har önskat hans död och det är som om Faderns liv slits itu mellan de två sönerna.

Kort därefter packade den yngre sonen ihop allt sitt och for långt bort till ett främmande land.

- För att få med allt sitt så måste han omvandla sina tillgångar till pengar och då det gick hastigt till så sålde han förmodligen inte ut det till bästa tänkbara pris.

I en kultur med heder och skam så har han nu helt förlorat sitt anseende både inför familjen men också inför alla i jordbrukssamhället runtomkring. Vi skulle kunna säga att han i princip bränt alla sina broar för att kunna komma tillbaks.

- Vad gör han då i det främmande landet? Jo, han slösar bort alla sina tillgångar på ett utsvävande liv tills inget finns kvar.

Och inte bara det: En hungersnöd bryter ut och han börjar lida nöd.

- Det är som 4 Mos 32:23 säger på engelska: Your sin will find you out!

Oavsett vad vi än gör så kan vi inte undgå att skörda det vi sår. Vår synd kommer att finna oss.

- Och det är precis vad som händer med den yngre sonen. I sin desperation så tar han anställning för att vakta grisar.

Ett djur som för judar var orent. Han har minst sagt fallit så djupt som han bara kan.

- Inom judisk tradition så att mata grisar var ett tecken på förbannelse.

Och till råga på allt så är han så hungrig så att han önskar att äta grisarnas mat.

- Han inte bara ger grisarna mat. Han har blivit som en gris. Hur skulle fariseerna och de skriftlärdade tänkt när dom hörde detta?

Dom skulle nog inte kunna tänka på en sämre och mer avskyvärd människa. Att äta med honom vore i deras ögon som att äta med en gris.

- När den yngre sonen i sin svält och elände nått slutet på sig själv så kommer han till besinning och säger för sig själv i v.17-19:

Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här håller jag på att dö av svält. ¹⁸Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom: Far, jag har syndat mot himlen (alltså mot Gud) och inför dig. ¹⁹Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få bli som en av dina daglönare.

- Till och med de dagavlönade arbetarna som arbetar för hans far har mat i överflöd och här håller han på att dö av svält.

Man kan uppenbarligen här ifrågasätta sonens motiv, men oavsett så använder Jesus honom som ett exempel på hur en syndare blir funnen så han kommer uppenbarligen till en sann omvändelse.

- För honom att överhuvudtaget återvända till Fadern var den största tänkbara skamen.

Även idag i Libanon så skriver författaren Kenneth Bailey utifrån hans kontakter på den libanesiska landsbyggen att dom berättar hur det skulle vara otänkbart för en son som begett sig till västvärlden för att söka lyckan att återvända om han inte haft framgång.

- Så för sonen att återvända var det mest förnedrande man kan tänka sig.

Och inte bar det, att återvända innebar att han tog risken att kunna bli dödad. Han kände nog till vad lagen sa om sådana som han.

- Som en upprorisk son som slösat bort arvet på ett utsvävande liv så förtjänar sonen enligt lagen i 5 Mos 21:18-21 döden.

Låt oss stanna upp och inse att den förlorade sonens historia också är vår.

- Om vi inte nu är det så har vi alla varit som den förlorade sonen. Du kanske inte till det yttre har fallit så djupt.

Men i vår synd så har vi precis som den yngre sonen gjort uppror mot den himmelska Fadern.

- Varje medveten synd är ett uppror mot vår himmelske far.

Vi har som Frank Sinatra sjöng: "I did it my way." Vi har gjort det på vårt sätt. Vi har valt synden istället för Faderns omsorgsfulla kärlek.

- Vi har i vårt uppror satt oss själva i universums centrum och i motsats till bönen "Fader vår" i vår synd i praktiken sagt: "Ske min vilja såsom i himlen så och på jorden."

Vi är lika skyldiga som den yngre sonen då Bibeln i Rom 6:23 säger att syndens lön är döden.

- Den yngre sonen gjorde sin plan klar för sig att be om att få bli en dagavlönare för att försöka förtjäna Faderns acceptans. Han står upp och går till sin far.

Och är det inte på samma sätt som både icke kristna men även kristna planerar att närma oss Fadern genom att försöka förtjäna hans motagande och acceptans, men vi kan inte nalkas Gud på detta sätt.

- Vad händer då här näst? Och nu så kommer en underbar scen i denna liknelse.

Tänk dig fadern, sen hans son valde att lämna honom som dag efter dag går och blickar bort mot vägen som leder fram till gården.

- Tänk dig hans böner, tänk dig hans förtvivlan, tänk dig hans längtan och oerhörda kärlek för sin son.

Dag in och dag ut går han och blickar bort mot horisonten. Kanske han kommer idag.

- Och tänk dig när vi nu får möta denna liknelses höjdpunkt att du är den förlorade sonen som har önskat din fars död och själv förtjänar att bli dödad.

Du går där på vägen längs med fälten på väg hem och så plötsligt så får fadern syn på dig och vad gör han?

- Ska han kanske kalla på de äldste i porten och stena dig likt 5 Mos 21, eller ska han kanske säga: Du sa: "I did it my way" så nu ska du allt få ha det på ditt sätt.

Nej, sådan är inte fadern. Han förbarmar sig över sin son och börjar springa. Tänk dig att han där i sin kärlek kommer springande mot dig.

- Det finns flera indikationer på från den här tiden och senare att det var oanständigt för en äldre man att under normala omständigheter spring.

Fadern struntar i det och springer sin son till mötes och omfamnar och kysser honom.

- Med än gång utan tvekan så välkomnas sonen tillbaks som hans son, han behöver inte förtjäna sig tillbaks till statusen av en son och inte heller du eller jag.

Om vi bara uppriktigt i omvändelse och tro kommer till Fadern så är vi accepterade och mottagna som söner och döttrar.

- Sonen brister ut: "Far, jag har syndat mot himlen och inför dig. Jag är inte längre värd att kallas din son."

Men innan han hinner säga: Låt mig få bli som en av dina dagavlönare", så säger Fadern till en av sina tjänare: **Skynda er att ta fram den bästa dräkten och klä honom i den och sätt en ring på hans hand och sandaler på hans fötter!**

- Tänk dig sonen där han kommer i sina trasor. Och Fadern beordrar genast tjänaren att klä på sonen den finaste dräkten som troligen var faderns egen, en ring på hans finger som indikerar att han är son.

Och sandaler på hans fötter något som ofta inte tjänarna hade utan bara familjemedlemmar. Han har blivit välkomnad tillbaks som son.

- Kommer ni ihåg mamman vars dotter hade lämnat hemmet. Hon åkte tillbaks och väntade och väntade på sin dotter.

Och så en dag tittade dottern sig i spegeln på en bordell. Hon kunde inte känna igen sig.

- På bara några månader hade hon åldrats lika mycket som en vanlig människa skulle göra på 15 år.

När hon såg sig i spegeln så fick hon syn på en bild på hennes mamma. Hon kunde inte tro sina ögon.

- Mamma, mamma, jag skulle göra vad som helt för att få komma hem till dig, men jag kan inte och så vänder hon på bilden där det står:

Jag bryr mig inte om vad du har blivit eller vad du har gjort. Bara kom hem!

- Det samma gäller Faderns kärlek: Det spelar ingen roll vad du har blivit, det spelar ingen roll vad du har gjort. Bara kom hem!

Fadern står där med öppna armar och han väntar på just dig. Trots att du inte förtjänar det, trots vad du har gjort så står han där i sin kärlek och väntar på dig. Kom till honom.

- Och vad händer, Fadern inte bara välkomnar honom tillbaks som son utan ber tjänaren att hämta och slakta den gödda kalven för att fira.

Han brister ut: Ty min son var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen. Och festen började.

- I en kultur då det dagliga matintaget inte inkluderade kött så indikerade att slakta den göda kalven fest där hela byn bjuds in för att fira.

Alla blir uppmanande att glädja sig med fadern. Och detta är bara en bild på den himmelska glädjen över att en syndare har omvänt sig.

- På engelska så kallas denna liknelse ofta för the prodigal son: Den slösaktige sonen.

Men vi skulle som många andra kunna kalla den: The prodigal father: Den slösaktige eller frikostig fadern.

- Tim Keller har kallat den: The prodigal God: Då den visar på Guds oerhörda frikostiga kärlek gentemot oss.

Precis som den förlorade sonen så var vi döda men har fått liv, förlorade och har blivit funna.

- Vi skulle aldrig själva kunna göra oss till söner eller döttrar men trots att vi var Guds fiender, trots att vi gjort uppror mot honom så har vår himmelska Fader helt på grund av sin ovillkorliga kärlek och nåd placerat oss som kristna i hans familj.

Vi är inte längre slavar utan söner, vi har blivit arvingar insatta av Gud (Gal 4:7)

- Vilken obeskrivlig kärlek. Hur kan vi annat än att gensvara till honom i tillbedjan och borde det inte leda till att vi börjar älska andra såsom han.

Detta för oss till vår nästa punkt. Fadern och den äldre sonen.

- Festen har börjat, den äldre sonen som har varit ute på fälten närmar sig gården och får höra musik och dans.

Han kallar till sig en tjänare och frågar vad som händer och får höra: Din bror har kommit hem och din far har slaktat den gödda kalven eftersom han har fått honom välbehållen tillbaka.

- Vad gör då den äldre sonen? Om vi inte redan hade läst texten så skulle vi tänka oss att han sluter upp i dansen och gläder sig över att hans broder är tillbaka.

Men så gör inte den äldre sonen. Han blir förargad och vägrar att gå in.

Det fanns ingen tvekan, när fariseerna och dom skriftlärde hörde detta så visste dom att Jesus menade hur dom såg ner på publikaner och syndare.

- Ok säger vi, dom var som den äldre brodern, men inte jag. Men har du tänkt på att vi ofta reflektera den äldre brodern mer än vi vill medge?

Det är så lätt mina vänner att ha en fasad, att bära våra frikyrko "mr nice guy" masker där allt ser så bra ut på utsidan och där vi ser oss själva som bättre än andra.

- Jag har i alla fall till skillnad från dom nått fram till den rätta förståelsen om utkorelsen eller den yttersta tiden eller vad det nu vara må.

Eller: Jag lever i allt så som man borde leva, han eller hon bryr sig inte om bön eller evangelisation. Det gör i alla fall jag.

- Jag vet allt vad jag talar om. Jag ska allt sätta honom eller henne på plats för jag vet vad jag talar om.

Det här föraktet och att se ner på andra kan ta sig många skepnader men det är vanligare än vi tror.

- Och speciellt uppenbaras det i vårt möte med förlorade söner eller yngre bröder.

Är vi som fariséerna för andliga för att äta med vissa icke kristna. Ser vi ner på yngre förlorade söner?

- Känner vi oss obekväma att spendera tid med en uteliggare, alkoholist, tiggare eller socialt annorlunda?

Är vi för andliga och ser det som bortkastad tid att spendera tid med våra ickekristna grannar och jobbkompisar?

- Tim Keller har sagt dom tänkvärda orden: "Sättet på vilket du kan veta att du kommunicerar och lever ut samma evangelium som Jesus är att "yngre bröder" dras till dig mer än "äldre bröder".

Detta är verkligen ett avslöjande test, att våra kyrkor nästan aldrig är på detta sätt. Den typ av människor som attraherades till Jesus drar sig inte till oss.

- Om våra kyrkor inte är fulla med "yngre bröder" då är vi mer som "äldre bröder" än vi tror.

Detta är inga lätta ord att höra. Vi är allt för ofta mer som den äldre brodern än vi tror.

- Drar sig syndare som behöver räddning sig till oss mer eller är det mer dom som gillar att peka finger på andra?

Här så tror jag vi som individer och församling brister. Vi behöver få ett större hjärta för yngre bröder och inse att vi alla varit där.

- Hur får vi då detta hjärta och denna kärlek? Jo, genom att lära känna Faderns kärlek.

Så låt oss nu än en gång se på Faderns kärlek. Den här gången till den äldre sonen.

- Istället för att genom en tjänare befalla sonen att komma in så går Fadern på nytt ut ur huset för att välkomna en förlorad son in i glädjen.

Men sonen vill inte gå med utan ursäktar sig och klagar på faderns frikostiga kärlek i v. 29-30:

- **Här har jag alla dessa år slavat under dig och aldrig överträtt ditt bud, och mig har du aldrig gett ens en killing, så att jag kunde vara glad med mina vänner.** ³⁰Men när han där kommer hem, din son som har gjort slut på vad du ägde tillsammans med horor, då har du för hans skull slaktat den gödda kalven.

Han ser det i sin självrättfärdighet som om han förtjänat faderns acceptans och kärlek. Se på mig.

- Jag har minsann slavat under dig och aldrig överträtt dina bud och du har inte ens gett mig en killing så att jag kunde vara glad med mina vänner.

Den äldre sonen är inte ens intresserad av äta killingen med fadern utan bara vad han kan få ut av honom. Han vill ha hans tillgångar och han vill ha dom nu.

- Det är inte så mycket som skiljer den äldre brodern från den yngre brodern när han bad om arvet.

Båda visar på ett förlorat tillstånd. Den ene genom att öppet leva ut sitt hjärtas begär och den andre genom att med en mask och fin attityd dölja det men han var likväl en slav i sin synd.

- Han tjänar inte Fadern av glädje eftersom han aldrig har lärt känna Faderns kärlek. Han är bara ute efter sitt och är lika självisk som hans bror var.

Han vill inte ens relatera till sin bror som hans bror utan säger till Fadern: Och när han där kommer hem, din son.

- När denne där har kommit hem som gjort slut på allt du ägde tillsammans med horor så har du slaktar den gödda kalven.

Hur kunde han veta detta om sin bror som ju varit i ett land långt borta? Hade han kanske hört en rapport eller var det kanske vad han själv föreställde sig att hans bror hade gjort.

- Var det kanske för att det var det han själv ville göra? Fadern hade delat arvet mellan dom. Var det då att slava att tjäna hans far?

Här så uppenbaras något mycket tragiskt och ironiskt. Den yngre sonen som varit långt borta var nu funnen och hade kommit nära.

- Men den äldre sonen som var nära, vara i själva verket i sitt hjärta långt, långt borta och den som var förlorad.

Fadern svarade honom: **Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. ³²Men nu måste vi ha fest och glädja oss. Ty denne din bror var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen.”**

- Det hade inte varit något problem för den äldre sonen att ta en killing och äta den med sina vänner.

Allt Faderns var ju hans. Men han klagade på Faderns frikostighet. Jag förtjänar det, men inte han.

- Kommer du ihåg mamman i Brasilien. Låt oss tänka oss om hon hade en dotter till.

Som alltid skötte sig väl, som gick till kyrkan, varje dag läste sin Bibel och bad i tre timmar. Utåt sätt så var hon ett mönsterbarn som gjorde allt rätt.

- Men tänk om hon likt den äldre brodern föraktade sin syster som återvände och trodde att hon genom sitt beteende skulle vinna sin mammas och Guds acceptans.

Tänk dig att hon hade varit med sin mamma hela tiden hennes syster varit borta, men att hon hela tiden varit lika förlorad och långt borta i sitt hjärta.

- Hon var lika förlorad men hon och andra såg det inte.

Fördelen med yngre söner är att dom tydligt uppenbarar att dom är förlorade. Äldre söner där emot är professionella på att bära masker både inför Gud och andra men många gånger också för sig själva.

- Det är i kyrkor som här som vi hittar äldre bröder som inte inser att dom är förlorade.

Jag var som en äldre son som såg mig som bättre än andra. Jag intalade mig att jag var mer nitisk i min bibelläsning, gick på bönemöten med pensionärer.

- Om någon skulle komma till himlen så var det åtminstone jag. Men jag var förlorad.

Hur är det med dig min vän? Försöker du att vinna Gud Faderns acceptans genom ditt beteende?

- Försöker du att förtjäna hans kärlek eller inser du att du är lika förlorad i din synd och självupptagenhet som den yngre sonen.

Det finns bara ett sätt i vilket du kan nalkas Gud och detta för oss avslutningsvis till vår tredje och sista punkt.

- Det finns en son till. Du kanske säger: "Vadå vilken Bibel läser du? Jag ser ingen annan son här i texten."

Kommer ni ihåg det förlorade fåret och det förlorade myntet?

- I dessa liknelser så var det någon som letade efter dom? Men det är något som saknas här i denna liknelse.

Vem var det som letade efter den yngre sonen? Vem skulle ha gått? Jo, den äldre brodern. I den dåtida kulturen så var detta uppenbart.

Men det finns en annan äldre broder, berättaren av liknelsen, nämligen Jesus, Guds son.

- Han hade gått och letat efter publikaner och syndare för att rädda dom. Han kom för att uppsöka och frälsa det som var förlorat (Luk 19:10).

Han antog en tjänares gestaltat, inte för att vinna faderns acceptans som dom andra sönerna utan för att frälsa oss.

- Han blev likt den yngre sonen hånad och föraktad, men inte pga. att han syndat utan på grund av vår synd.

Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet (Jes 53:3).

- Han tog det straff som den yngre sonen, men även den äldre sonen och också vi förtjänar när han dog den mest skamliga död.

Han tog på sig all vår skuld och skam så att vi ska kunna bli räddade.

- I vår liknelse så får vi aldrig veta efter det att Fadern vädjat om den äldre sonen kom in i huset.

Den har ett öppet slut för att fariséerna och de skriftlärda men också vi ska få möjlighet att gensvara på Faderns inbjudan.

- Frågan är: Ska vi stå utanför eller komma in till festmåltiden?

Till skillnad från dom andra två sönerna så uppenbarar Guds son, Jesus Faderns frikostiga kärlek gentemot oss.

- Fadern har inte bara i sin frikostighet slaktat den göda kalven för oss, han lät sin ende son bli slaktad och gå i döden för oss för att vi ska kunna bli hans älskade söner och döttrar.

Men när tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, ⁵för att han skulle friköpa dem som stod under lagen, så att vi skulle få söners rätt (Gal 4:4-5).

- På detta sätt älskade Gud världen att han utgav sin ende son för att den som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv (Joh 3:16).

Och inte bara det Jesus uppstod från det döda så att vi ska kunna uppstå med honom och han inbjuder dig och mig att få komma in i glädjen i Faderns hus.

- Han inbjuder oss till lammets bröllopsmåltid och den eviga glädjen i Guds hus.

Det spelar ingen roll om du likt den yngre sonen har begått dom mest fruktansvärda synderna. Han kallar på dig att komma.

- Samtidigt så spelar det ingen roll hur god och duktig du än må framstå som likt den äldre brodern. Du kan aldrig förtjäna att bli räddad.

Om du försöker förtjäna att bli räddad så vädjar Jesus till dig: omvänd dig från din självrättfärdighet och i förtröstan kom till honom.

- Jesus likt mamman bryr sig inte om vad du har blivit eller vad du har gjort. Bara kom hem! Han dog för syndare såsom dig och mig. Bara vänd om till honom.

Kom hem in till glädjen och kärleken i Faderns hus. Låt oss nu i tillbedjan glädja oss över Faderns kärlek till oss.

[Bön]